

Endişelerle Beslediğimiz Korkularımız

– kul mehmet · 05 Ekim 2013

Endişelerle beslediğimiz korkularımız çığlık çığlık
Bilinenleri bilmeyen bizler yalnızlığın korkunç yalnızlığında
Halka halka birbirine karışmış düşüncelerimiz
Korku karakteri miskinleştirir,
Yükselme isteğini yıkar,
Mutluluğu felce uğratar
Ömrün güzelliklerini yaşamaya engel olur

Sözlerimiz
Gözlerimiz
Gönüllerimiz
Beş almadan bir vermeyen nefisler
Severken seveni yerden yere çalan gönüller
Candan seveni hoyratça ekip biçen hislere sahip fikirsizler
Neşe yerine vefasızlık korku tohumları ekenler
Paylaşılma yerine paylaşanı yerden yere çalanlar
Kin nefreti sokulmaması gereken gönüllere sokanlar
Sevgi gücünü idrakini
Baltalarla kesenler
Körler
Körlere müdahale etmeyen
Bakan körler

İdrak etmenin gücünü beraberlikte görmeyenler
Bizler
Bu acılarla yaşayanlar
Nerde izan idrakimiz
Nefesi yaratanın nefesi nerede
Nerelerde terk ettik
Kimlere sattık
Ne uğruna
Bir kabir gibi olan yatağına
Rahatlığa yattığını sanalar
Uzağı yakın etmek den uzak olan bizler
Kâh acılarla hıçkırır

Kâh hasta kalbin feryadını duymaktan bir çaresiz olanlar
Dertleri zayıfları korumaktan uzak insanlar
Ömrün bittiğinde habersiz bizler
Ne bekliyoruz

Kahrolmanın uçurumdayız düşüyoruz
O duyduğun vuslatın sesi değil
Can haykırış uçurumlarda düşen beden korkunç sesi
Birazdan düşeceksin paramparça olacak bedeninin sesi
Aklın
İdrakinin
Sesi
Duy
Hisset
Ne demek istiyor
Aç gönül gözünü seherde yeniden doğur
Tenini
Bedenini
Ruhunu
Kendini
Bizleri
Salalarla
Ezanlarla

Hak Rahmanın dergâhında tüm ilaçlarını al
Bak seccaden secden alnında öpülmeyi bekliyor
Besmele sana bakıyor merhametle
Al diline her an an zikirle
Varlığındaki Rahmanın sesine kulak ver
Görevin budur
Dünyaya geliş budur
Gerisi abesle iştiğal
Fasa fısodur.

MEHMET ALUÇ
SİNADA DERGİSİ
ANKARA TEMSİLCİSİ